

J. B.

"Rencontres de la géographie et de la sociologie", Max Sorre, Paris 1957 : [recenzja]

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 4/2, 377

1959

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Max. Sorre, *Rencontres de la géographie et de la sociologie*. Petite Bibliothèque Sociologique Internationale, Paris 1957, s. 213.

Praca Sorre'a wskazuje przede wszystkim drogę do rozwiązania szeregu zagadnień z pogranicza socjologii i geografii lub do rozwiązania zagadnień, którymi interesują się obydwie dyscypliny. Ponieważ jednak autor opiera swe wywody i wnioski na prześlędzonych tendencjach rozwoju geografii człowieka w ostatnich dziesięcioleciach (głównie we Francji i w Niemczech), przeto praca ta stanowi również cenny przyczynek do znajomości historii nauki, przede wszystkim zaś historii determinizmu geograficznego.

J. B.

Geografia antyczna, zestawił M. S. Bodnarski, PWN, Warszawa 1957, s. 382.

Niniejszy przekład książki wydanej w języku rosyjskim w roku 1953 zawiera wyjątki z dzieł najwybitniejszych uczonych starożytnych: 1 (klasycznej Grecji) Homer, Herodot, Hipokrates, Arystofanes, Platon, Ksenofont, Arystoteles, 2 (Okresu hellenistycznego) Kwintus, Kurcjusz Rufus, Archimedes, Eratostenes, Polibiusz, 3 (Starożytnego Rzymu) Cezar, Wergiliusz, Seneka, Strabon, Pomponiusz Mela, Pliniusz Starszy, Tacyt, Pliniusz Młodszy, Klaudiusz Ptolemeusz. W wyjątkach tych — stanowiących w znacznym stopniu opisy znanych podówczas krajów i narodów — ukazują się poglądy na najważniejsze zagadnienia geograficzne i ogólnoprzyrodnicze. Praca stanowi (dzięki doskonałemu wyborowi tekstów i wyjaśniającym uwagom wstępnym) zarówno materiał źródłowy pracy naukowej, jako też lekturę dla szerokiej rzeszy czytelników i jest niezmiernie cennym uzupełnieniem luki w zakresie znajomości dzieł klasycznej starożytności.

J. B.

Heinz Balmer, *Beiträge zur Geschichte der Erkenntnis des Erdmagnetismus*. Veröff. d. Schweizer, Ges. f. Gesch. d. Medizin u. d. Naturwiss., Aarau 1956, s. 892.

Praca Heinza Balmera przedstawia historię wiedzy o magnetyzmie od czasów poznania skał o właściwościach magnetycznych w Chinach (ok. 2600 lat p.n.e.) do bliskich nam, aczkolwiek pobieżnie potraktowanych badań w ostatnim stuleciu. Obejmuje ona zatem długi okres luźnych obserwacji oraz okres nowszy, w którym obserwacje te przeprowadzono systematycznie (nad polem magnetycznym) i — wykorzystywano je w praktyce (busola okrętowa).

J. B.

Helmut de Terra, *Alexander von Humboldt und seine Zeit*. Brockhaus Wiesbaden 1956, s. 279.

Monografia ta jest tłumaczeniem wydanej w roku 1955 w Nowym Jorku pracy pt.: *The Life and Times of Alexander von Humboldt (1769—1859), Explorer, Naturalist and Humanist*, napisanej przez znanego amerykańskiego prehi-